

Полічи у казцв РАКів

Євген Дмитренко

Зібрався якось вовк до річки, риби половити. Прийшов, поглянув, а довкола — тиша. Дістав він вудку, наживив на гачок черв'ячка, закинув його у воду та й спостерігає за поплавком, спершись на стовбур акації, що росла на березі річки.

Сидить й чекає. І хоч навколо дув легкий вітер, а кущі та віти дерев час від часу поволі хиталися, поплавок рибака ніби стояв на місці. Аж раптом, смик-смик. Зрадів вовк, підскочив та як смикнув вудку. Дивиться, а на гачку рак повис. Засмутився сіроманець й відпустив його назад до води.

В цей час, прилетів грак. Примостився на гілці старого дерева, та й спостерігає за вовком.

А той знову закинув вудку й чекає. Аж раптом, щось як смикане, що вовк ледь на лапах втримався. Тягне-тягне, а витягти не може. Тут навіть граку стало цікаво, що ж там таке вовк упіймав. Коли нарешті, після декількох хвилин протистояння, витягнув він вудку. Дивиться, а на гачку ракетка тенісна висить. Від сміху, грак ледь з гілки не впав.

Так впродовж декількох годин, вудкар те й робив, що усілякі речі з води виловлював. Упіймав він й старого залізного трактора, і пластикового дракона, і віслюка рожевого із гуми. Ось така абракадабра вийшла у вовка.

Довго він тягав непотріб, який рак йому на гачок чіпляв. Аж поки все зайве не виловив. Зробив рак свою справу, почистив дно річки від непотрібних речей та й сам схопився за гачок. Дивиться вовк, знову рак висить. І обличчя в нього якесь знайоме. Дуже схоже на того, що він спочатку упіймав.

— Чого тобі? — запитав вовк.

— Подякувати прийшов! — вклонившись, відповів рак, а потім сплигнув назад до води.

Смішно граку стало, от він й запитує у сірого:

— Ну що там, вовчику, риба є?

А той йому:

— Риби поки що не бачив, а от раків море!

Тут грак й гепнувся з гілки. Як так, був же лише один рак. Двічі. А звідкіля ж тоді вовк узяв ціле море раків?

А ви що, діти, скажете, скільки вовк упіймав раків? Та й взагалі, скільки раків було у казці?